

cinske Spørgsmaal, idet den ene eller den anden Beslutning er ganske uden Indflydelse paa det foreliggende Bygningsprojekt. Den, der har Ansvaret for det nye Garnisonssygehus' Drift, vil saavel indenfor Stabslægens som den Ingemannske og Ingeniørkorpsets Plan, i hvilken Epidemihospitalet holdes urørt, kunne træffe den Ordning, som han finder rigtigst; men Lægekorpsset maa fastholde sit tidligere udtalte Standpunkt, der efter Korpsets Skøn medicinsk set maa anses for at være ganske selvfølgeligt.

Situationsplanen.

Saaledes som Bygningerne er anbragte, kan der ikke blive synderlig Plads for de syge, som skal opholde sig i fri Luft. Dette Forhold forværres yderligere derved, at Grænselinien mod Fælden er fejlagtig angivet; den Forskydning af Bygningerne, som nødvendigvis maa ske over mod Tagensvej, vil altsaa indskrænke Pladsen yderligere. Den forreste Del af Arealen, den Del, der ligger mellem Administrationsbygningen og Bygningen for ambulatorisk Behandling, er optaget af Plæner med Bepantning og neppe tænkt tilgængelig for Patienter. Pladsen foran den monumentale Mellembygningens Façade er tænkt grusbelagt og kan ikke godt beplantes, og den er i det hele mindre egnet til Opholdssted for Rekonvalescenter. Der bliver saaledes kun det lille, afsidesliggende Stykke i Grundens nordøstlige Hjørne og maaske et lille Grundstykke Vest for Bygningen, hvilke begge ligger uheldigt, til Opholdssted for de syge.

At anvende det Stykke af Grunden, der ligger Nord for Sygebygningen, til Have for oppegaaende lader sig absolut ikke gøre, idet denne Plads — selv med Mulighed for mange Ekstrasenge i Sygehuset — maa forbeholdes til mulig Opstilling af Telte.

Dette turde være en meget væsentlig Mangel ved Planen; denne Side af Sagen skønnes ganske anderledes heldig løst i Ingeniørkorpsets Plan med dens forholdsvis store „Grønnegaard“ og med smaa „Haver“ for Kvindeafdelingen og Officersafdelingen.

Der er i det hele ved den store H-formede Bygning fremkommet en vis Indesluttethed og Mangel paa Luft. Bygningens Form og Beliggenhed vil ogsaa bevirke, at i alle Tilfælde Sygestuerne i de lavere Etager i Nordvestfløjen er berøvet Øst- og Sydsol.

I *Planen* er Modtagelsesafdelingen henlagt til Badeafdelingen, hvilken Ordning er uheldig. Paa de Tider, hvor Badeafdelingen er aaben for militære Personer, Kvinder og Børn, der ikke henligger som Patienter — og det er et ikke uvæsentligt Formaal for Badeanstalten —, vil den ikke kunne anvendes til Badning af indbragte syge. Disse, hos hvem Sygdommens Diagnose jo ikke er helt fastslaaet, bør have deres egen Badeafdeling af Hensyn til mulig Infektion, som ellers vil kunne ramme selve Badeanstalten. I det hele vil den Ordning, hvor Modtagelsesstuen og de til den knyttede Badekar findes som en Afdeling for sig og i Nærheden af Sygehusets Kontorer, være at foretrække, selv om en direkte Forbindelse mellem Modtagelsesstuerne og Sygebygningen, saaledes som det findes i Stabslægens Plan, naturligvis er et Gode.

Naar Stabslægen anfører som en Fordel ved Bygningernes Beliggenhed, at der fra Administrationsbygningen er Oversigt over det væsentligste af Etablissementets Terrain, er dette, som det let vil ses af Planen, neppe vel overvejet.

I Ingeniørkorpsets Plan vil der derimod være en fortrinlig Oversigt over Terrainet fra Kontorerne.

Bygningerne.

Man kan naturligvis ganske slutte sig til Stabslægens Udtalelser om det ønskelige i at kunne undvære Teltbehandling, selv om Forholdene ved disses Anvendelse, saavel med Hensyn til den hygiejniske som til den økonomiske Side, neppe er saa uheldige, som Stabslægen fremsætter det.

Opstillingen af et større Antal Ekstrasenge, saavel i som udenfor Sygestuerne, vil fordre et større Antal Sygeplejersker, og den af Stabslægen i saa Henseende opstillede sammenlignende Beregning mellem Udgifterne ved Teltbehandling og ved Opstilling af Ekstrasenge holder saaledes ikke Stik.